

MARIÁN

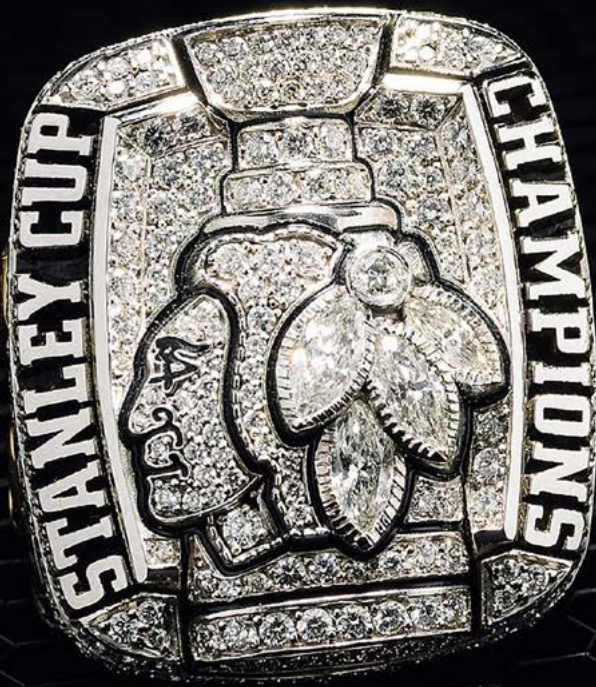
HOŠSA

MOJA CESTA z TRENČÍNA
do SIENE SLÁVY

so Scottom Powensom

Marián **HOSSA**

Moja cesta z Trenčína
do Siene slávy

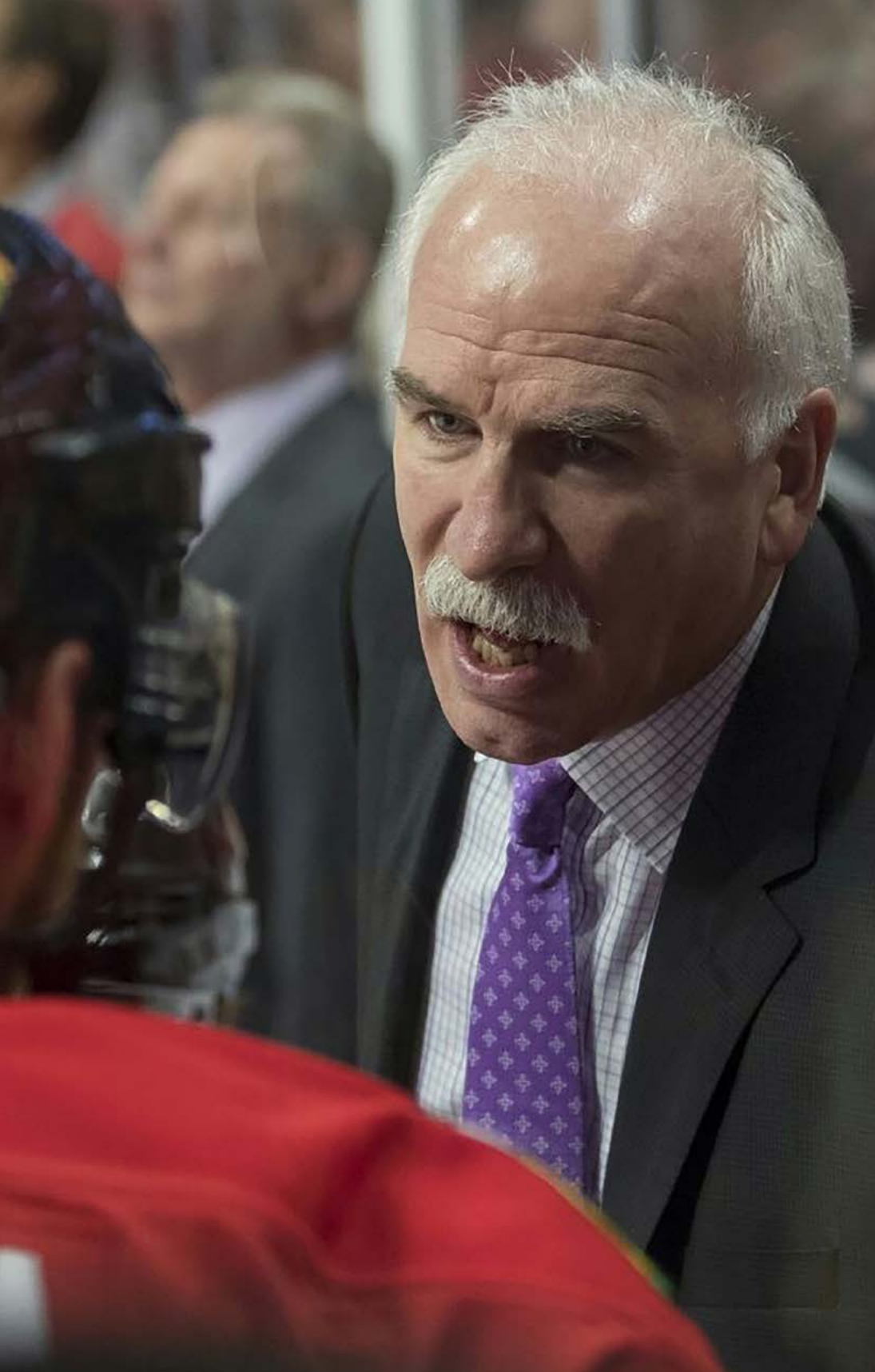

Marián HOSSA

Moja cesta z Trenčína
do Siene slávy

Marián Hossa a Scott Powers

PREDSLOV

Joel Quenneville

Pri pohľade na Mariána Hossu vidím dokonalého hokejistu – nenáročného, chytrého, každý večer pripraveného nastúpiť a vo všetkých situáciách hrať správne.

V Chicagu Blackhawks sme mali rôzne typy hráčov, ale práve on bol tým, čo robil všetko správne. Ak bol vo vašom tíme, mali ste obrovské šťastie. Niekedy ho dokonca bolo možné ľahko prehliadnuť, lebo to, že si vždy plní svoju úlohu, jednoducho považoval za samozrejmosť.

Predtým, ako som ho začal trénovať, som ho vnímal ako dobrého hráča. Hrával v Ottawe, Atlante a Detroite a ja som trénoval mužstvá, proti ktorým nastupoval. Málokto si dokázal prikryť puk ako Marián. S hokejkou bol neuveriteľne silný, nikto mu nevedel zobrať puk. Páčila sa mi jeho príprava. Vedel som, že s ním môžem stopercentne počítať. Hral úžasne už v Pittsburghu aj Detroite, napriek tomu, že nešťastne prehral dvakrát vo finále NHL. Keď sa na to späťne pozriem,

*Tu sa to všetko začalo, tu som vyrastal
- sídlisko Juh, Trenčín*

je neuveriteľné, že potom u nás v Chicagu získal Stanley Cup trikrát za osem rokov. V každej z víťazných zostáv zohrával kľúčovú úlohu. Pri Mariánovi ste sa nikdy nemuseli obávať, že niečo podcení. Svoju prácu si vždy urobil dokonale a potichu. Najväčší rešpekt si vydobyl nielen vďaka svojim výkonom, ale najmä povaha. V šatni ho nikdy nebolo veľmi počuť, prinášal však profesionálny prístup, ktorý bol pre mužstvo dôležitý.

Spomínam si, ako ho v sérii proti Phoenixu v roku 2012 zrazil na ľad Raffi Torres. Nikdy som počas zápasu na lavičke nezúril tak, ako práve vtedy. Vedel som, že bez Hossu naše šance klesajú. Ako sa ukázalo, bola to pravda. Keď sa v novej sezóne vrátil na ľad, tešil som sa.

V roku 2013 vynechal kvôli zraneniu tretí zápas finálovej série proti Boston Bruins. Keď sa vo štvrtom stretnutí vrátil, bol to obrovský rozdiel. Stávalo sa, že hráči nastupovali s rôznymi zraneniami. Oceňoval som, že Marián k tomu pristupoval otvorene. „Obmedzuje ma to,“ povedal mi na rovinu. Dôveroval som mu, že sa rozhodne správne a urobí, čo je pre mužstvo najlepšie. Aj cez bolesť dával do hry všetko. Vždy robil všetko správne a v tíme zohrával významnú úlohu. V spomínanej finálovej sérii sme prehrávali 1:2 na zápasy a nikto si nemyslel, že máme šancu. Hoss sa vrátil a vyhrali sme tri stretnutia po sebe. Jeho prínos bol veľmi dôležitý pre celé mužstvo. Nebolo to iba o každom striedaní, ale dôležitá bola už len jeho prítomnosť na striedačke. Viete, piaty a šiesty zápas mohli skončiť rôzne.

To, že som Mariána dal do jedného útoku s kapitánom Jonathanom Toewsom, bolo jednoduché rozhodnutie. Ich súhra mala intenzitu a konzistentnosť. Sadli si, ich útok bol dôležitý, vyhrávali vyrovnané súboje a dávali viac gólov ako súper. Rozhodne to malo veľký vplyv na naše výhry. Niektorí hokejisti hrajú preto, aby získali čo najviac bodov a dali čo najviac gólov. Oni dvaja hrali, aby vyhrali a práve to si podľa mňa každý tréner cení najviac. Je obrovský rozdiel mať hráčov, pre ktorých je najdôležitejšie mužstvo.

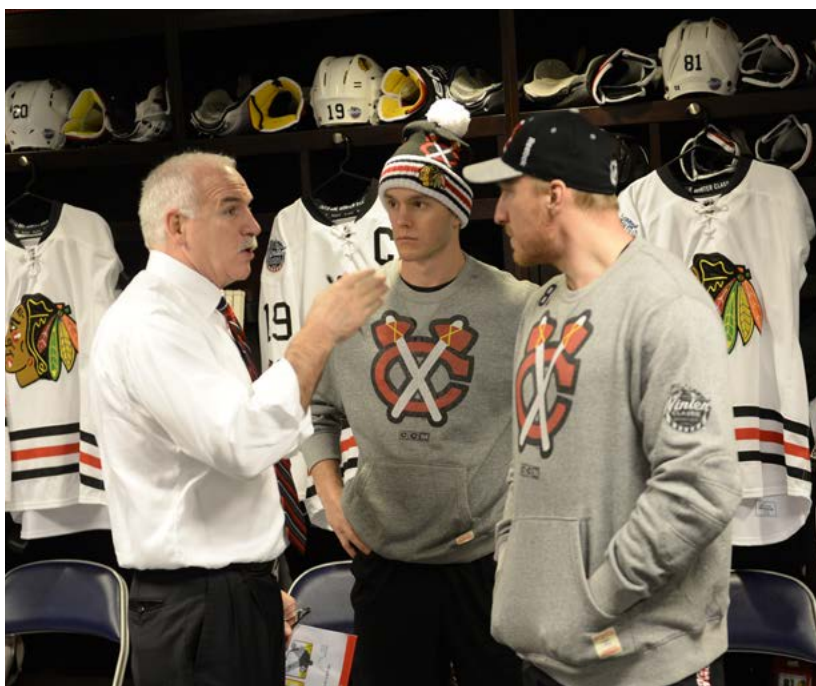
O jeho kožnom ochorení sme vedeli. Či chce trénovať, sme v podstate nechali naňho. „Ak si myslíš, že to nie je dobrý nápad, nechod dnes na ľad,“ povedal som mu. V zásade mal voľnú kartu. Všetci ho

rešpektovali, chápali, že robí čo je najlepšie pre mužstvo aj pre jeho zdravie. Hráčov, ktorí mali odo mňa takúto voľnú ruku, veľa nebolo.

Keď sa rozhodol ukončiť kariéru, zrazu nám v hre chýbala rýchlosť a súhra.

Bol neuveriteľne konzistentný. Odmakal každé striedanie a vždy robil správne veci. Bol pre nás istotou. Stále sme v mužstve mali skvelých chalanov a výborné vodcovské typy. Marián však vynikal v tom, že vždy hral správne.

Bol som dojatý a poctený, keď ma požiadal o napísanie predhovoru. Považujem to za obrovskú česť. Mal som v kariére veľké šťastie, trénoval som výnimočných hráčov. Niektorí z nich patria medzi najlepších v histórii, kde radím aj Mariána. Želám mu len to najlepšie. Je úžasný človek, mimoriadne rodinne založený. Slovensko v ňom malo výnimočného hokejistu.

ÚVOD

*Vraciam sa po dlhom dni
v škole a myslím iba na jedno –
hokej.*

V Trenčine sme bývali vo veľmi stroho vyzerajúcich panelákoch z čias komunizmu. Vonku bolo ihrisko, na ktorom sa schádzali všetky decká a hrali hokej. S bratom Marcelom som medzi nimi nechýbal ani ja. Bojovali sme o vysnívaný Stanley Cup. Jedného dňa som potom na to isté sídlisko priniesol aj ozajstný pohár. Ale to už predbieham.

Moja mama Mária hovorí, že po príchode domov som si vždy najprv pekne poskladal oblečenie a poukladal ho na seba. Ak by ste ma poznali, čo sa po prečítaní tejto knihy hádam aj stane, neprekvapilo by vás to. Som taký dodnes a evidentne som taký bol už v detstve.

Väčšinou som pomerne bezstarostný. Stačí sa opýtať mojich bývalých spoluhráčov a trénerov. Ako vám neskôr vyrozpráva Patrick Kane, asi by vám nevadilo sedieť vedľa mňa v šatni. Rád sa zabavím a zasmejem. Mám rád, keď vládne dobrá nálada. Keď však ide do tuhého, či už predtým v hokeji alebo teraz v podnikaní, beriem to vážne. Chcem byť pripravený. Som presvedčený, že človek má väčšiu šancu uspieť, ak nič nepodcení a presne tak ku všetkému pristupujem.

Čiže áno, chcem mať veci poskladané a uložené na správnom mieste. Vo veciach musím mať poriadok. Potrebujem vedieť, čo ma čaká bez ohľadu na to, či sa to týka nákupu nového domáceho spotrebiča alebo obchodnej investície. Manželka Janka nedávno chcela nový menší vysávač do kuchyne, aby nemusela zakaždým vyťahovať veľký. Pred nákupom som zisťoval, aké sú možnosti. Výrobok od nemeckej firmy sa mi podľa toho, čo som si prečítal, zdal byť najlepší. Jej sa však páčil iný. „Ježiši Kriste, nemôžem kúpiť ani vysávač, ktorý sa

mi páči,“ zakričala. Povedal som jej, že si ho kúpiť môže, ale zároveň som objednal aj ten, čo som vybral ja. Odvetila, že dva vysávače v kuchyni nepotrebujeme. Nakoniec to nechala na mne a dnes sme obaja spokojní.

Rovnako som sa aj ako hokejista NHL pripravoval na veľké zápasy. Ak sme hrali proti obávanému obrancovi Scottovi Stevensovi a New Jersey Devils, prečítal som si hodnotenie od skautov a hľadal jeho slabé stránky. Čo proti nemu môžem robiť? Mohol by som svoju rýchlosť využiť na to, aby som sa mu dostal za chrbát? Ak naňho totiž skúsím ísť priamo, pravdepodobne príde tvrdý *hit*. Robil som všetko preto, aby som uspel. Aj pri takej jednoduchej veci, akou bolo posilňovanie počas letnej prípravy, som sa snažil držať pôvodného plánu. Kľúčové bolo, že som si dal záležať aj na maličkostiach. Ak som ich zanedbal alebo vynechal posilňovňu, zožieralo ma to. Nemohol som ani spať.

V TEJTO KNIHE sa spoluautor Scott Powers rozprával s rôznymi ľuďmi, ktorí sú mi blízki. V jednotlivých kapitolách si prečítate, čo o mne hovoria. Lepšie ma pochopíte ako hráča, ale aj ako syna, brata, manžela, otca, priateľa a spoluhráča.

„Vďaka tejto knihe pravdepodobne zistíte, aký je Marián Hossa skvelý,“ povedal môj slovenský agent Peter Neveriš, ktorý patrí medzi mojich najlepších priateľov. „Určite zaznejú slová ako priateľský, precízny, pracovitý, cielavedomý, empatický, ľudský, vďačný. Mariána poznám od šiestich rokov a stále ma s ním viaže silný priateľský vzťah. Ak by ste sa ho opýtali, kto je jeho najlepším priateľom, ťažko by vám povedal len jedno meno. Mariána najlepšie vystihujú dve slová: pokora a charakter. Sláva, úspech a peniaze ho ani

trochu nezmenili. Stále je tým istým skvelým chalanom, ktorý vás pri stretnutí na ulici pozdraví ako prvý. Má pevné morálne zásady a ich súčasťou je aj to, že k ostatným ľuďom sa má pristupovať s úctou.

Len zriedka sa dnes stane, že keď niekto niečo povie, myslí to aj naozaj vážne. Marián prázdne frázy nepoužíva. Vždy dodrží slovo. Stojí si za ním. Tou osobnosťou, ktorú všetci poznáme a obdivujeme, sa stal vďaka svojej charizme a povahe.“

Nikto ma nepozná tak dobre ako moja manželka. Vie najlepšie ako vyzerá život so mnou.

„Čo sa týka návykov, tréningov a všetkého ostatného, svoj plán vždy dodržiaval. Nikdy nevynechal tréning. V lete som ho občas poprosila, aby jeden vynechal. Povedal nie. Vždy mal svoj plán, ktorý poctivo dodržal. Taký bol odkedy som ho spoznala,“ hovorí Janka.

Neviem, odkiaľ to mám, možno od rodičov. S bratom Marcelom sme mali spoločnú izbu. V mojej polovici skrine bol poriadok, zatiaľ čo jemu na tom až tak nezáležalo. Rovnaký prístup som si preniesol aj do života. Viem, že ak sa budem držať plánu a veci si zorganizujem, mám väčšiu šancu na úspech. Občas som prípravu podcenil a zrazu nastal pocit, že niečo nie je v poriadku. Necítil som sa komfortne ako zvyčajne a chýbalo mi aj sebavedomie. Preto som sa vždy snažil takémuto pocitu vyhnúť.

Keď som si plánoval kariéru a snažil sa získať Stanley Cup, kľúčová bola príprava. Po sezóne 2007/08 som sa mal stať voľným hráčom. Môj agent Ritch Winter vymyslel plán, aby som bol úspešný aj počas zvyšku kariéry. Zostavil knihu o kluboch, ktoré prichádzali do úvahy. Ukázal mi, ako vyzerajú ich platové stropy, zostavy a aké miesto by mi v danom tíme patrilo. Vďaka týmto informáciám som sa mohol lepšie rozhodovať z krátkodobého aj dlhodobého hľadiska. Veľmi mi to pomohlo.

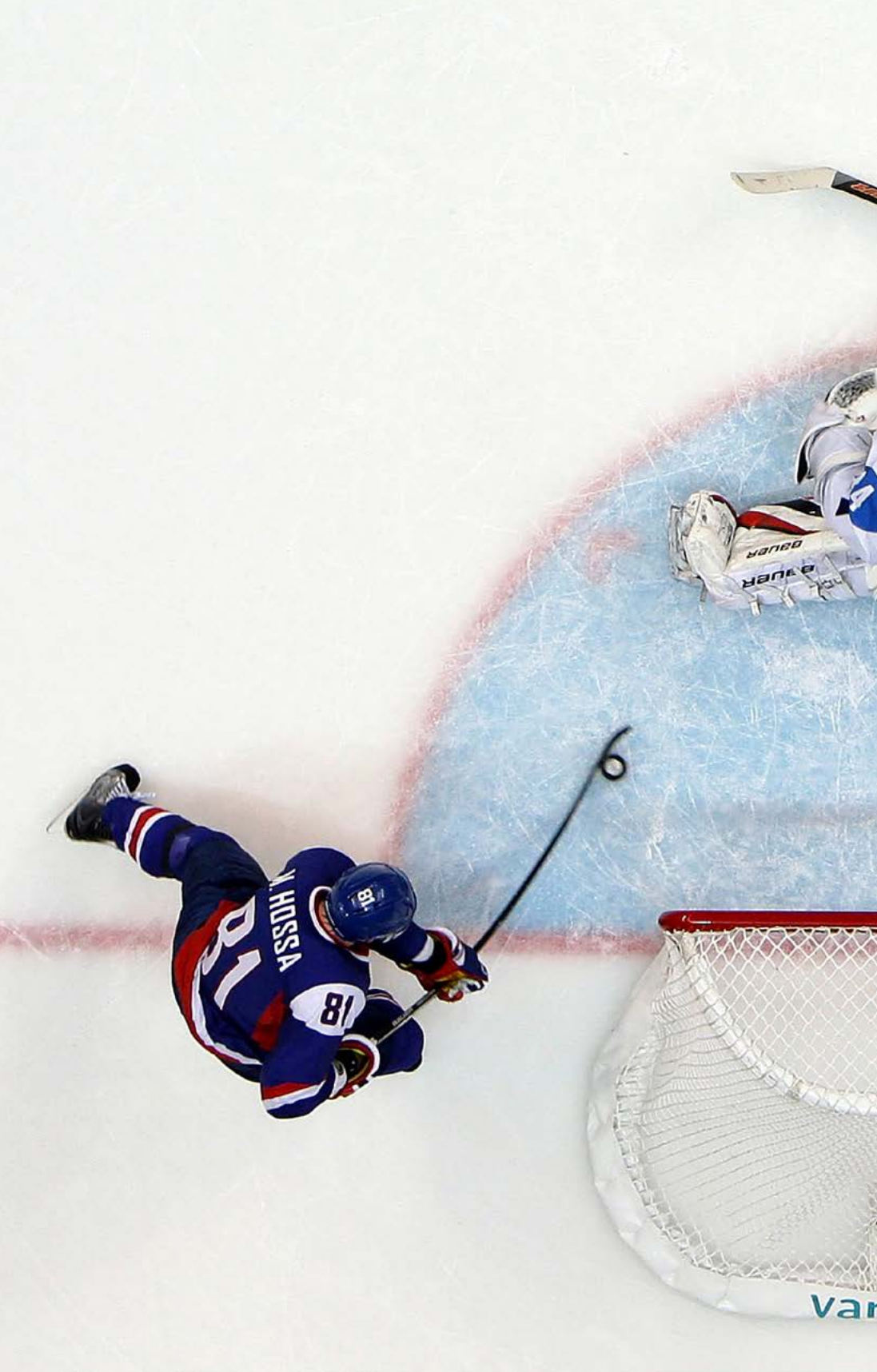
Najprv som množstvo ľudí prekvapil podpisom ročnej zmluvy s Detroitom Red Wings. Všetci si myslia, že som to urobil v snahe získať

Stanley Cup, po tom, čo som ako hráč Pittsburghu prehral s Detroitom vo finále. Áno, chcel som ho získať. Kto by po ňom netúžil? To však nebolo všetko. Ak chcete vedieť, prečo som si vybral Detroit a zahral si tam so všetkými budúcimi členmi Siene slávy, musíte čítať ďalej. Po pôsobení v Red Wings som podpísal dvanásťročnú zmluvu s Chicagom Blackhawks. Opäť som množstvo času strávil zisťovaním, kde by som najlepšie zapadol, ktorý klub má v mužstve vychádzajúce hviezdy, a kde by som mal šancu konečne zdvihnúť nad hlavu Stanley Cup.

Bohužiaľ, v dôsledku kožného ochorenia som zmluvu s Blackhawks nemohol naplniť. Je to jedna z mnohých vecí, ktorým sa v tejto knihe budeme hlbšie venovať. Bolo to veľmi ťažké rozhodnutie. Odchádzať s pocitom, keď viete, že ešte môžete hrať na vysokej úrovni. Prechod do nehokejového života bol však ľahší ako som čakal. Konečne som si v živote mohol vychutnať aj kúsok voľnosti a viac času tráviť s Jankou a našimi dvoma dcérami Miou a Zojou.

Z Chicaga sme sa vrátili na Slovensko a začali písať novú životnú kapitolu. Vlastným tu pár firiem a opäť je dôležitá organizácia. Čas po hokeji je príjemnou zmesou užívania si, cestovania s rodinou a trávenia času s Marcelom a priateľmi. Popri tom sa venujem aj obchodným záležitostiam. Stále sa snažím byť čo najlepšie pripravený a mať čo najlepší prehľad. Pokladám to za jednu z vecí, ktoré sú pre úspešný život nevyhnutné.

KIPRUSOFF

34

SALO

9

Vancouver 2010